

TIP NA VOLNÝ ČAS

● Hned na dvou místech si můžete vyzkoušet oblíbenou zábavu orlického podhůří – **jízdu na koloběžce**. Pro první seznámení je lepší vybrat lehčí, tedy silniční variantu. V Českých Petrovích nedaleko začátku Pastvinské přehrady je půjčovna jak horských kol, tak i silničních koloběžek. Hodinová testovací jízda stojí 50 korun, celodenní půjčení pak 200 korun. Pro rodinu je připravený speciální celodenní balíček – dvě velké koloběžky a dvě dětské celkem za 600 korun. Telefon do petrovické půjčovny je 606 659 494 nebo 737 165 977.

● Pro mnohem větší porci adrenalinu se vydejte přímo do obce Pastviny, kde u lyžařského vleku půjčují **horské koloběžky** s robustním žlutým rámem a silnými pneumatikami. Vlek, který vás i s koloběžkou vyveze na vrcholek travnaté sjezdovky, se pouští ve čtyři hodiny odpoledne a jezdí až do soumraku. Kdo by si chtěl zajezdit i přes den, musí se předem domluvit na telefonním čísle 777 124 204.

FOTO: VACLAV TRACHTA

Hráz Pastvinské přehrady

→ věná bouda otevřít prvním hostům, chybí ještě čtvrt hodina, ale kdo přijde k otevřenému okénku, je obsloužen. Rybáři, trempové, cyklisté i chaťáci si mohou dát snídani na vidličku: knedlík s vejci, párek silný nebo slabý, klobásu. „Nevím, jestli mám chleba. Teprve pojedeme do pekárny,“ utrousí kuchař. Co na tom, že od Žamberka přes Líšnici a Nekoř už je čerstvé pečivo dávno rozvezené. Tady, u kamenné hráze sedmdesátileté přehrady, běží čas jinak. Prázdniny jsou ospalé

dnes stejně jako před deseti dvaceti či třiceti lety. Na Pastviny nedorazily akvaparky, tobogány, vodní skútry a diskotéky. Tady se stále žije především v chatách, na pramicích se rybáři a koupání si lidé zpřijemňují výjízdkami na kánoích. Už jen kvůli té nostalgii se na Pastviny vyplatí přijet. Také je tu čistá voda a v ní kapři, okouni nebo štiky.

Chleba pro kapry

Přesně pro tuto náladu sem lidé stále jezdí. Točená limoná-

da za devět korun, zalesněné břehy, na kterých skalnaté ostrohy nedovolují budovat megalomanské pláže a vše jak na dlani. Vždyť přehrada měří na délku jen šest kilometrů a ani v nejširších místech to není z jednoho břehu na druhý víc než pár desítek metrů.

Pokud se zastavíte na svačtinu v hospodě Na hrázi, která si k názvu hrdě připsuje dodatek „rybářská bašta“, vezměte si na další cestu s sebou kousek nedojedeného chleba. Až přijdete na přehradní hráz a hodíte několik drobků do vody, uvidíte, kolik ryb vyrazí k hladině, aby se o ně popraly. Při pohledu na druhou stranu hráze se leckomu může zatočit hlava. Kamenná zeď padá do více než třicetimetrové hloubky. Přehrada byla postavena v letech 1933 až 1938, aby regulovala Divokou Orlici při prudkých deštích a jarním tání. Voda zatopila skalnaté údolí, jehož vrcholky jsou nad hladinou stále patrné. Kdo vlastní vybavení na potápění, může pod hladinou objevit i zbytky visuté železnice, kterou se z lomu dopravoval kámen na stavbu hráze.

Betonový šperk od Velflíka

Detailní seznámení s přehradou se dá zvládnout pěšky za necelý den. Od hráze můžete jít po levém břehu nejprve do Pastvin. Než ji definitivně opustíte, všimněte si, do jakých jemností ji projektanti pracovali. Betonové sloupy osvětlení na jejím konci jsou dodnes elegantní. Stavbu měla na starost pražská firma bratří Pažoutů.

Okolo Studenecké zátoky vede cesta nejprve k tábořišti zvanému Šlechtův palouk. Je-li horko, lze se tu vykoupat a pak pokračovat v cestě. Po necelých dvou a půl kilometrech je příležitost k dalšímu osvěžení na tábořišti U kapličky. Sídli tu vodní záchranná služba a je odtud jeden z nejhezčích pohledů na betonový most přes přehradu. Ten byl postaven ještě před vybudováním hráze a úkol byl svěřen známé firmě J. M. Velflíka z Prahy. Albert Vojtěch Velf-

